

Віктор БОГОНІС

здобувач освітньо-професійної програми
«Економіки та управління бізнесом» ЗУНУ

Науковий керівник – к. е. н., доцент
кафедри менеджменту, публічного управління та
персоналу ЗУНУ Андрій КОЦУР

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В КОНТЕКСТІ ВИКЛИКІВ СЬОГОДЕННЯ

Підвищення ефективності публічного управління в контексті викликів сьогодення, зокрема війни є особливо актуальною темою, оскільки конфлікти та війни є поширеним явищем, яке вимагає від урядів усіх країн більш ефективного та оперативного управління.

Особливо це стосується економічної, соціальної та екологічної сфер діяльності держави. Застосування сучасних інформаційних технологій та інноваційних методів управління є ключовим фактором у підвищенні ефективності публічного управління.

Один з головних викликів сьогодення – це забезпечення сталого розвитку. Сталість – це глобальна мета, яка є важливою для усіх секторів економіки та суспільства в цілому. Публічне управління в цьому контексті має забезпечити ефективне використання ресурсів, зменшення викидів та впровадження нових технологій, які забезпечують екологічну стійкість.

Другим викликом є цифрова трансформація. Розвиток цифрових технологій змінює спосіб, яким ми живемо, працюємо та взаємодіємо. Цифрова трансформація публічного управління може забезпечити покращення доступності послуг, збільшення ефективності процесів та підвищення рівня задоволення користувачів.

Третім викликом є забезпечення соціальної справедливості. Суспільство має бути рівним та інклюзивним, а публічне управління має забезпечувати доступ до послуг та можливостей для усіх груп населення.

Щоб відповісти на ці виклики, публічне управління повинно стати більш ефективним та інноваційним.

Підвищення ефективності публічного управління може бути досягнуто за допомогою різних заходів. Ось кілька пропозицій:

1. Забезпечити більшу прозорість та відкритість у діяльності державних установ. Наприклад, публікувати на офіційних сайтах усю необхідну інформацію щодо бюджетів, рішень, проектів та програм.

2. Покращити ефективність комунікації між урядом та громадськістю. Для цього можна використовувати різні формати зустрічей, звітувань та консультацій, а також публікувати новини та

інформацію на соціальних медіа.

3. Розробити стратегію довгострокового планування, яка б дозволяла передбачати майбутні проблеми та потреби громадян, та відповідно до цього розробляти програми та проекти.

4. Покращити кадрову політику та забезпечити професійний розвиток державних службовців. Наприклад, проводити навчання, стажування та інші заходи, щоб підвищити рівень компетентності та професійної підготовки.

5. Впроваджувати електронні сервіси та автоматизувати процеси управління, що дозволить підвищити ефективність та зменшити бюрократію.

6. Забезпечити більшу участь громадян в прийнятті рішень, наприклад, за допомогою проведення громадських обговорень, петицій, референдумів та інших форм демократії.

7. Покращувати моніторинг та оцінку результативності програм та проектів, що дозволить вчасно коригувати діяльність та забезпечити оптимальне.

Крім розвитку технологій, публічне управління також повинно звернути увагу на покращення якості та ефективності процесу надання послуг.

Це може бути досягнуто шляхом:

1. Встановлення якісних стандартів: необхідно встановити якісні стандарти, які повинні бути виконані для кожної послуги. Це допоможе забезпечити однакову якість послуг для всіх громадян.

2. Впровадження процедур контролю якості: публічне управління повинно впроваджувати процедури контролю якості для кожної послуги. Це допоможе відслідковувати якість послуг та виявляти проблеми, які необхідно вирішувати.

3. Забезпечення доступності та відкритості: публічне управління повинно забезпечувати доступність та відкритість при наданні послуг, щоб громадяни мали можливість скористатися послугами та отримувати необхідну інформацію.

4. Покращення процесу взаємодії з громадянами: публічне управління повинно забезпечувати ефективний та зручний процес взаємодії з громадянами. Це може бути досягнуто шляхом розробки та впровадження електронних систем звернень, онлайн-консультацій, чат-ботів та інших сучасних технологій.

Окрім цього, публічне управління повинно бути готове до реагування на потреби громадян та вносити зміни до своєї роботи, якщо це необхідно. Все це допоможе публічному управлінню підвищити якість та ефективність надання послуг держави, тим самим забезпечуючи

задоволення потреб громадян.

В умовах воєнного стану зростає важливість оптимізації процесів управління державою та її регіонами. Це ставить нові виклики перед системою публічного управління в Україні. Передусім необхідно налагодити ефективну взаємодію між органами державної влади, органами місцевого самоврядування та інститутами громадянського суспільства задля подолання наявних інституційних проблем, які гальмують адаптацію країни до умов воєнного стану, а також обмежують перспективи її економічного розвитку на повоєнному етапі. До таких проблем, зокрема, належать інституційні прогалини в нормативно-правовому забезпеченні адміністративно-територіальної реформи, а також опортуністична поведінка значної частини населення. Важливого значення в нинішніх умовах також набуває формування в Україні нової системи стратегічного управління розвитком держави та її регіонів і громад з урахуванням актуальних потреб воєнного часу. Основними механізмами розвитку публічного управління, орієнтованими на підвищення його ефективності шляхом впровадження нової моделі стратегування та ефективних інструментів стратегічного планування є фінансовий, соціальний і ринковий.

Подальші дослідження у цьому напрямі можуть стосуватися дослідження механізмів підвищення ефективності публічного управління на регіональному рівні з урахуванням особливостей просторового розташування різних регіонів України, якості їх ресурсного забезпечення, а також демографічної ситуації в кожному із них і специфіки їх економічного розвитку.

Список використаних джерел:

1. Дяченко С. Як нам відбудувати Україну. Успішні світові кейси повоєнного відновлення. Укрінформ. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/3493522-ak-nam-vidbuduvati-ukrainu- uspisni-svitovi-kejsi-povoennogo-vidnovlenna.html>
2. Нечипоренко М. Відродження після війни. Світовий досвід економічного успіху для України. The Page. URL: <https://thepage.ua/ua/news/yaki-varianti-vidnovlennya-ukrayini-ye-u- povoyennij-chas>
3. Савинець О. Іноземний досвід комплектування збройних сил. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія ПРАВО. 2018. Вип. 51. Т. 2. С. 34–38.
4. Дояр Л. Швейцарська модель для нашої армії. Голос України. URL: <http://www.golos.com.ua/article/327247>